

3 Απριλίου 1991

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964

- και -

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΝΩΛΗ ΟΝΟΥ-
ΦΡΙΟΥ, ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ CERTIORARI ΚΑΙ PROHIBITION

- και -

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ 37782/90 ΤΟΥ Ε.Δ.
ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 28.3.1991

(Αίτηση Αρ. 35/91).

5 Προνομιακά διατάγματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος της φύσεως certiorari για
ακύρωση απόφασης Επαρχιακού Διακστήριου με την οποία η
ακρόαση ποινικής υπόθεσης μετατοπίστηκε σε πιο σύντομη ημερο-
μηνία από την αρχικά ορισθείσα ημερομηνία, και για έκδοση δια-
τάγματος της φύσεως prohibition που να απαγορεύει την έναρξη
της ακρόασης πριν από την αρχικά ορισθείσα ημερομηνία —
Ανάγκη παρουσίας της επίδικης απόφασης — Δεν αποδείχθη-
καν εξαιρετικές περιστάσεις.

10 Ο αιτητής ζήτησε άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση
διατάγματος της φύσεως certiorari για ακύρωση απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με την οποία η ακρόαση ποινι-
κής υπόθεσης απόπειρας προκλήσεως ναυαγίου, στην οποία ήταν
15 κατηγορούμενος, μετατοπίστηκε από την 27.6.91, που είχε αρχικά
ορισθεί, στις 4.4.91, και για έκδοση διατάγματος της φύσεως
prohibition, που να απαγορεύει την έναρξη της ακρόασης πριν από
την 27.6.91. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από αίτηση της κα-
τηγορούσας αρχής για να ληφθεί προκαταρκτικά η μαρτυρία δύο
20 αλλοδαπών μαρτύρων κατηγορίας για να χρησιμοποιηθεί κατά την
δίκη, που στηρίχθηκε στο άρθρο 175 του περί Ποινικής Δικονο-
μίας Νόμου, Κεφ. 155, και στην οποία ο αιτητής είχε προβάλει έν-
σταση. Η επίδικη απόφαση δεν παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικα-
στηρίου διότι, κατά τον ισχυρισμό του αιτητή, δεν είχε
αποστενογραφηθεί.

25 Αποφασίστηκε ότι

Εφ' όσον η επίδικη απόφαση ή διάταγμα δεν είχε παρουσιασθεί,
το Δικαστήριο δεν ήταν σε θέση να ελέγξει τους ισχυρισμούς του

αιτητή και να καταλήξει σε συμπέρασμα αν και κατά πόσον υπήρχε εκ πρώτης όψεως συζητήσιμο ζήτημα. Πέραν αυτού δεν είχε αποδειχθεί η ύπαρξη εξαιρετικών συνθηκών ή περιστάσεων, που να δικαιολογούν την χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

Η αίτηση απορρίφθηκε. 5

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Attorney - General of the Republic v. Christou, 1961 C.L.R. 129.

Ex parte Papadopoulos (1968) 1 C.L.R. 496.

In re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250.

In re Anthimou (1991) 1 A.A.A. 41. 10

R. v. Preston Appeal Tribunal [1975] 2 All E.R. 807.

Αίτηση.

Αίτηση από τον Ανδρέα Μ. Ονουφρίου για άδεια να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση εντάλματος της φύσεως certiorari και prohibition αναφορικά με την Ποινική Υπόθεση Αρ. 37782/90 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού. 15

Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα αίτηση που καταχωρήθηκε σήμερα, ο αιτητής ζητά άδεια από το Δικαστήριο να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση διατάγματος Σερτιοράρι, για ακύρωση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού ημερομηνίας 28.3.91, στην ποινική υπόθεση 37782/90, διά της οποίας μεταποτίστηκε η ακρόαση της υπόθεσης από τις 25 27.6.91 στις 4.4.91.

Παράλληλα ο αιτητής ζητά άδεια να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση διατάγματος που να απαγορεύει στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, με απαγορευτικό διάταγμα Prohibition, να αρχίσει την ακρόαση της πιο πάνω 30 ποινικής υπόθεσης πριν από τις 27.6.91.

Ο αιτητής, που είναι κατηγορούμενος στην πιο πάνω

ποινική υπόθεση, αντιμετωπίζει κατηγορία απόπειρας προκλήσεως ναυαγίου κατά παράβαση του άρθρου 382 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

5 Ο αιτητής δεν παραδέχθηκε ενοχή και σε κάποιο στάδιο η υπόθεση του ορίστηκε για ακρόαση ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στις 27.6.91.

10 Επειδή δυο μάρτυρες της Κατηγορούσας Αρχής, που κατάγονται από την Πολωνία, επείγοντο να αναχωρήσουν από την Κύπρο, η Κατηγορούσα Αρχή καταχώρησε, στις 20.3.91, αίτηση με την οποία ζητούσε άδεια από το Δικαστήριο όπως η μαρτυρία των μαρτύρων αυτών ληφθεί πριν από την ημερομηνία ακροάσεως της πιο πάνω ποινικής υπόθεσης, προς το σκοπό όπως χρησιμοποιηθεί για τους σκοπούς της δίκης. Η αίτηση αυτή στηρίχθηκε στο 15 άρθρο 175 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155, το οποίο αναφέρει τα ακόλουθα:

20 "175. At every preliminary inquiry and at every trial, the Court shall have power in its discretion to regulate the course of the proceedings in any way which may appear desirable and which is not inconsistent with the provisions of this Law."

25 Ο δικηγόρος του αιτητή-κατηγορούμενου καταχώρησε ένσταση στην αίτηση αυτή και το Δικαστήριο αφού άκουσε την αίτηση, αποφάσισε, σύμφωνα με τα όσα διευκρινιστικά ανέφερε ο κ. Παπαφιλίππου, να μετατοπίσει την ημερομηνία ακρόασης της υπόθεσης από τις 27.6.91 στις 4.4.91.

30 Στην ένορκη δήλωση του αιτητή, που υποστηρίζει την παρούσα αίτηση, εκτός των άλλων, αναφέρονται και τα ακόλουθα στην παράγραφο 8:

"Το Δικαστήριο στην απόφαση του η οποία είναι στενογραφημένη και δεν είναι ακόμη έτοιμη και γι' αυτό δεν επισυνάπτεται 'εξέλαβε' την πιο πάνω αίτηση σαν αίτηση για μεταφορά της ημερομηνίας ακροάσεως

πιο μπροστά."

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως το Δικαστήριο ενέργησε κατά παράβαση των προνοιών του άρθρου 175 του Κεφ. 155, δεδομένου ότι πριν από τη δίκη το Δικαστήριο δεν είχε δικαίωμα να μετατοπίσει την ημερομηνία ακρόασης και παράλληλα, σχολίασε ότι το Δικαστήριο εξέδωσε διάταγμα μετατόπισης της ημερομηνίας της ακρόασης, ενώ με την αίτηση της η Κατηγορούσα Αρχή ζήτησε κάτι διαφορετικό. 5

Στο παρόν στάδιο το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία της αίτησης. Εξετάζει μόνο από το υλικό που τίθεται ενώπιον του κατά πόσον υπάρχει εκ πρώτης όψεως συζητήσιμο ζήτημα, που να δικαιολογεί επαρκώς την παραχώρηση της αιτούμενης άδειας. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Attorney-General v. Panayiotis Christou*, 1962 CLR 129, *Ex parte Costas Papadopoulos* (1968) 1 CLR 496, *Re Kakos* (1985) 1 CLR 250). 10 15

Η πλάνη περί το νόμο πρέπει να είναι έκδηλη στο πρακτικό και το πρακτικό, χωρίς προσθήκες ή ενόρκους ομολογίες, είναι η ελεγχόμενη απόφαση. Στην Πολιτική Έφεση Αρ. 7980, Αναφορικά με την αίτηση του Γεώργιου Άνθιμου, ημερομ. 17.1.91, στην οποία υιοθετήθηκε η απόφαση *R. v. Preston Appeal Tribunal*, [1975] 2 All E.R. 807, όπου στη σελ. 810 ο Λόρδος Denning M.R. ανέφερε πως πλάνη νόμου περιλαμβάνει εσφαλμένη ερμηνεία νόμου ή εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου στα γεγονότα της υπόθεσης. 20 25

Στην υπό κρίση αίτηση δεν παρουσιάστηκε από τον αιτητή η απόφαση ή το διάταγμα του Δικαστηρίου ημερομ. 28.3.91. Συνεπώς, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να ελέγξει τους ισχυρισμούς του αιτητή και να καταλήξει στο συμπέρασμα αν και κατά πόσον υπάρχει εκ πρώτης όψεως συζητήσιμο ζήτημα. 30

Πέραν αυτού, θα πρέπει να αναφερθεί πως στην αίτηση Γεώργιου Άνθιμου (ανωτέρω) το Δικαστήριο ανέφερε 35

και τα ακόλουθα στη σελ. 48:-

5 "Και αν ακόμα ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως ή/και συζητήσιμο ζήτημα, αυτό δεν είναι αρκετό από μόνο του για να του δοθεί η αναγκαία άδεια. Πρέπει, επίσης, να αποδείξει ότι υπάρχουν εξαιρετικές συνθήκες. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και, ειδικά, διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει άδεια."

10 Ούτε η ύπαρξη εξαιρετικών συνθηκών ή περιστάσεων δεν έχει αποδειχθεί. Τουναντίον, είναι ενδεχόμενο ο Δικαστής, μετατοπίζοντας την ημερομηνία ακροάσεως, να άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια και ίσως να μην υπήρξε νομικό σφάλμα ή υπέρβαση εξουσίας. Παρόλα αυτά,
15 επαναλαμβάνω ότι, το σχετικό πρακτικό ή η απόφαση του Δικαστηρίου δεν βρίσκεται ενώπιόν μου για να μπορέσω να ελέγξω τους ισχυρισμούς του αιτητή.

20 Για τους πιο πάνω λόγους, ευρίσκω ότι δεν αποδείχθηκε ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως συζητήσιμο ζήτημα για να δοθεί η αιτούμενη άδεια.

Κατά συνέπεια η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.